

KAMER VAN BEROEP GESUBSIDIEERD VRIJ ONDERWIJS

BESLISSING

GVO / 2010 / 10 / 9 juli 2010

Inzake ... , wonende te ... ,
 bijgestaan door ... , COC en de heer ... , COC,

 verzoekende partij,

tegen inrichtende macht vzw ... , met maatschappelijke zetel te ... ,
 vertegenwoordigd door de heer ... , voorzitter schoolbestuur en
 bijgestaan door mevr. ... , advocaat,

 verwerende partij.

Met een ter post aangetekende brief van 11 mei 2010 tekent verzoekende partij beroep aan tegen de beslissing van de Inrichtende macht VZW ... van 27 april 2010, hem ter kennis gebracht met een aangetekend schrijven van 28 april 2010, waarbij hem de tuchtstraf van schorsing bij tuchtmaatregel voor een duur van één jaar wordt opgelegd.

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker is een vast benoemde leraar Nederlands aan het ... te

Op 26 juni 2009 deelt het schoolbestuur aan verzoeker mee dat er een tuchtonderzoek tegen hem wordt ingesteld.

Op 27 augustus 2009 wordt aan verzoeker meegedeeld dat hij preventief wordt geschorst met ingang van 01 september 2009 voor de duur van het tuchtonderzoek.

In een aangetekend schrijven van 09 maart 2010 wordt verzoeker opgeroepen voor een tuchtverhoor waarbij hem volgende feiten worden ten laste gelegd:

“- het verliezen van uw zelfbeheersing en het gebruiken van fysiek geweld ten aanzien van een leerling, in het bijzijn van zijn klasgenoten op 8 juni 2009;

- een algemene houding van fysieke en psychische agressie die niet strookt met wat van een leerkracht verwacht kan worden.”

Verzoeker wordt gehoord op 31 maart 2010.

Met een aangetekend schrijven van 27 april 2010 wordt de tuchtrechtelijke beslissing aan betrokkene meegedeeld, door hem ontvangen op 28 april 2010, waarbij de tuchtstraf van de schorsing bij tuchtmaatregel voor een termijn van één jaar wordt opgelegd.

Tegen deze beslissing tekent verzoekende partij beroep aan met een aangetekend schrijven van 11 mei 2010.

2. Over de ontvankelijkheid

Het beroep is binnen de termijn en naar de vorm regelmatig ingesteld

3. Over het verloop van de procedure

Op 31 mei 2010 maakt verwerende partij de stukken van het dossier over aan de Kamer.

Met een schrijven van 03 juni 2010 wordt de toelichtende memorie aan de Kamer toegestuurd.

Het verweer wordt aan de Kamer overgemaakt met een schrijven van 29 juni 2010.

Er worden geen leden van de kamer gewraakt.

De Kamer hoort de partijen op de zitting van 09 juli 2010.

4. Over de grond van de zaak

4.1. Verwerende partij voert aan dat verzoekende partij na het summiere verweer bij het verhoor niet meer gerechtigd is om de middelen die betrekking hebben op het tuchtdossier en het verloop van de tuchtprocedure te ontwikkelen in beroep. De Kamer telt vast dat verwerende partij niet erg precies is in het aanwijzen van de middelen die zeker niet bij het verhoor zijn ingeroepen en wijst er verder op dat een summier verweer bij het verhoor de verzoekende partij het recht niet kan ontnemen om in beroep uitvoerig in te gaan op de feiten, de context daarvan of de manier waarop de verwerende partij deze feiten in een voorgeschiedenis terugplaatst. Ter zitting insisteert verwerende partij ook niet op dit middel.

4.2. Verzoekende partij stelt dat verwerende partij ten onrechte twee eerder doorgehaalde tuchtstraffen van de blaam in het dossier inbrengt en daarmee het artikel 73 van het decreet rechtspositie schendt. Met verwerende partij stelt de Kamer vast dat de twee

vermelde straffen van een eerdere blaam betrekking hebben op tuchtfeiten die volkomen vergelijkbaar zijn met de huidige tenlastelegging. Daarbij benadrukt de verwerende partij dat het haar niet om die tuchtzaken op zich te doen is, maar om het feit dat naar aanleiding van die tuchtzaken heel precieze afspraken werden gemaakt waar verzoeker zich niet aan gehouden heeft. De kamer van beroep is van oordeel dat de verwerende partij het artikel 73 decreet rechtspositie niet schendt door op die manier het recidief karakter van de huidige tekortkoming in het licht te stellen.

4.3. Verzoekende partij benadrukt sterk dat het tuchtonderzoek onredelijk lang heeft geduurd. Zij wijst in elk stadium van de procedure op wat naar haar oordeel nodeloze vertragingen zijn geweest. Verwerende partij relateert naar het oordeel van de kamer voor het begin en het einde van de procedure deze stelling op passende wijze. Toch overtuigt de verwerende partij de Kamer niet dat het tuchtonderzoek tussen september en maart niet heel wat eerder had kunnen afgewerkt worden. In het verweerschrift is te lezen dat de redelijke termijn niet is overschreden “afgezien nog van het feit dat de verzoeker over de periode van de preventieve schorsing zijn salaris verder ontving, terwijl hij op geen enkel moment aanstuurde op een snellere afwikkeling van de procedure” (p. 14-15). De Kamer meent dat deze overweging bepaald niet aantoonde dat de verwerende partij zich er op elk moment van bewust is gebleven dat het háár plicht was om de onzekere periode waarin het personeelslid door het inzetten van de tuchtprocedure gepaard aan een preventieve schorsing terecht was gekomen, zo kort mogelijk te laten duren.

4.4. De ten laste legging van agressief gedrag en fysiek geweld tegen een leerling, die kadert in een terugkerend gedragspatroon wordt door verzoekende partij niet ontkend. Zij probeert die enkel in een context te plaatsen. De Kamer acht de tenlastelegging bewezen. De Kamer is het met de verwerende partij eens dat het recidief karakter van de op zich in de opvoedkundige context ook ernstige feiten, ook een ernstige straf verantwoordt. De Kamer is wel van oordeel dat bij het vaststellen van de strafmaat rekening moet worden gehouden met de duur van het tuchtonderzoek waarvoor de kamer geen volle verantwoording vindt in het dossier en met de maanden verwijdering uit de school die daar mee samenging. De Kamer is van oordeel dat een schorsing van ongeveer zes maanden, wat een halvering van het salaris in die periode inhoudt, verantwoord is. De Kamer wil aannemen dat deze straf zal volstaan om de verzoeker tot het inzicht te brengen dat hij, wil hij de kans op verdere samenwerking niet missen die met deze straf behouden blijft en die hem ter zitting door de voorzitter van de inrichtende macht uitdrukkelijk toegezegd werd, dringend werk moet maken van een problematische trek in zijn gedrag tegenover de leerlingen.

BESLISSING

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van sommige personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerde psycho-medisch-sociale centra, zoals het werd gewijzigd;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 22 mei 1991 omtrent de preventieve schorsing en de tucht, alsmede omtrent het ontslag van sommige tijdelijke

personeelsleden in het gesubsidieerd onderwijs en de gesubsidieerd psycho-medisch-
sociale centra, zoals het werd gewijzigd;
Gelet op het huishoudelijk reglement van de Kamer van Beroep van het gesubsidieerd
vrij onderwijs van 13 januari 2010;

Na beraadslaging,

Met unanimiteit,

Artikel 1

De tuchtmaatregel van de schorsing voor één jaar wordt vernietigd.

Artikel 2

De tuchtmaatregel van de schorsing ingaand de dag na de betekening van de beslissing en
lopend tot en met 31 december 2010 wordt opgelegd.

Brussel, 9 juli 2010.

De Kamer van beroep is samengesteld uit:

De heer Raf VERSTEGEN, voorzitter;

De heren F. DE COCK, A. JANSSENS, F. STEVENS en P. WILLE, vertegenwoordigers
van de representatieve groeperingen van de inrichtende machten;

Mevrouw H. LAVRYSEN en de heren M. BORREMANS , P. GREGORIUS en P.
VERCRUYSSSE vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Mevrouw Karen DE BLEECKERE, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één voor elke partij en een voor het
dossier van de Kamer.

De secretaris,
Karen DE BLEECKERE

De voorzitter,
Raf VERSTEGEN